

Kakšen je zame boljši svet?

Svet smo ljudje. Spremenimo pa lahko le sami sebe.

Ko sem razmišljala o vprašanju, kakšen bi bil zame boljši svet, sem najprej pomislila, da bi bil to svet, v katerem ne bi bilo sovraštva in nestrpnosti, nasilja in zlorabe orožja. Na to zagotovo vpliva aktualno dogajanje, ki ga lahko dnevno spremljamo v informativnih oddajah. Terorizem v svetu je namreč v porastu in boj proti njemu eden od večjih izzivov današnjega časa. Ljudje se ne počutijo več varni in žalost ljudi, ki zaradi takšnega nasilja izgubijo svoje ljubljene, je neizrekljiva. Po drugi strani pa so prikrajšani tudi tisti, ki s turizmom služijo denar za preživetje in mi, ki zaradi strahu ne upamo več potovati po svetu. Lahko smo hvaležni, da živimo v varni državi.

Oboroženi spopadi, zaradi katerih propada kmetijstvo, pa so poleg vremenskih pogojev in revščine vzrok tudi za lakoto. Kljub izjemnemu bogastvu, ki se v sodobnem svetu ustvarja, je na svetu še vedno 108 milijonov ljudi v 48 državah, ki trpijo hudo lakoto. V boljšem svetu ne bi smeli obstajati lačni ljudje in zaradi podhranjenosti ne bi smeli umirati otroci in odrasli. A napovedi so slabe.

Med spraševanjem svojih prijateljev, kako pa si oni predstavljajo lepši svet, sem od svoje generacije večinoma dobivala »zabavne« odgovore v smislu, da v šoli ne bi bilo testov in ocen, da bi lahko neomejeno uporabljali internet in bi lahko počeli, kar bi želeli ipd. Na videz se ti odgovori zdijo naivni, a nam lahko ponudijo tudi razmislek. Na internetu sem našla podatek Organizacije Združenih narodov, da 57 milijonov otrok še vedno ne hodi v šolo. Njihov začarani krog revščine se prav zaradi neenakih možnosti nikoli ne bo prekinil. Otroci iz razvitega sveta si težko predstavljamo, da se ti otroci nikoli ne bodo naučili brati in računati in kako zelo veliko srečo imamo (čeprav se pogosto jezimo nad učitelji in domačimi nalogami), da lahko pridobivamo znanje in uresničujemo svoje talente. Zato si bomo lahko izbrali poklic, ki nam bo v veselje in nam omogočil, da bomo zaslužili plačo, s katero bomo nekoč preživljali svoje družine.

Rada pa bi se dotaknila tudi pasti, ki smo jim sedanje generacije zaradi hitrega tehnološkega napredka bolj podvržene. Povsem vsakdanji prizor je, da ljudje, tako mladi kot stari, v čakalnicah, ustanovah, restavracijah, javnem prevozu, parkih ipd. nepremično zrejo v zaslone svojih elektronskih naprav. Velik problem moderne dobe postaja zasvojenost z internetom. Strinjam se, da internet poenostavlja naš vsakdan, problem vidim le v načinu njegove uporabe. Moji vrstniki in jaz namreč preživimo veliko časa »priklopljeni«, kot rečemo mladi in če nimaš pametnega telefona, si kot dinosaver v mestu. Rešitev vidim v tem, da

si postavimo stroge časovne omejitve uporabe interneta in se namesto po aplikacijah več družimo v živo.

Boljši svet si predstavljam tudi brez zlorabe alkohola, tobaka in mamil. Vse to nam je tudi mladim dostopno in pastem se je težko izogniti. Menim, da bi bilo potrebno omejiti dostop do teh stvari in na različne načine promovirati in nagrajevati netvegano vedenje. Vsak pa bi najprej moral sam pri sebi razmisliti in sprejeti odločitev, da bo preprosto rekel »ne« v situacijah, ki ponujajo zlorabo škodljivih substanc. Le trezen in »nezadet« lahko živiš resnično in kakovostno življenje.

V želji po boljšem svetu pa moramo vzeti v obzir tudi skrb za naravo. Onesnaževanje je v porastu, proizvedemo ogromne količine odpadkov, več se ozonska luknja, krčijo se gozdovi ... Pri onesnaženju okolja smo soudeleženi mi vsi, ki smo potrošniki. S svojim vedenjem prispevamo k bolj zelenemu okolju, omejimo nakupe, kupujemo kvalitetne lokalne izdelke in se odžejajmo z vodo iz pipe (dokler je ta še pitna).

Če verjamemo, da lahko svet postane boljši, potem mora vsak od nas tudi nekaj narediti, da se to uresniči. Kot sem napisala uvodoma, smo svet ljudje in vsak lahko spremeni le samega sebe. Vsak pozitiven premik v pravo smer šteje, z majhnimi koraki lahko dosežemo veliko, saj dokler ravnamo kot doslej, se družba ne bo spremenila. In kako lahko mi mladi prispevamo k spremembi, k boljšemu svetu?

Predvsem mislim, da bi morali živeti bolj preprosto, biti bolj skromni in solidarni. Truditi bi se morali za dobre odnose z drugimi ljudmi po načelu: stori drugemu, kar želiš, da bi storili tebi. Nekomu polepšaj dan! Razširi si obzorja znanja, odloži mobilni telefon, beri knjige, gibaj se in bodi ustvarjalen.